

TRINITATEA – MISTER DIVIN SAU MIT PĂGÂN?

Probabil că în nicio altă doctrină nu sunt mai de acord diferitele secte ale Creștinătății, atât Catolice, cât și cele Protestante, decât în cea a trinității. Oamenii au fost blestemați, excomunicați, și persecutați până într-acolo că au fost arși pe rug de vii, toate acestea pentru faptul că au refuzat să creadă în trinitate.

Enciclopedia Catolică spune: „Trinitatea este termenul folosit pentru a semnifica doctrina centrală a religiei creștine. . . . 'Tatăl este Dumnezeu, Fiul este Dumnezeu, și Spiritul Sfânt este Dumnezeu, și cu toate acestea nu există trei Dumnezei, ci un singur Dumnezeu.' . . . Persoanele sunt co-eterne și co-egale: toate deopotrivă sunt necreate și omnipotent.”

Cum pot să existe trei Dumnezei și totuși doar un Dumnezeu? Cum pot să existe trei Omnipotenți? Se susține că trinitatea este un mister divin și, prin urmare, nu poate fi înțeleasă. E adevărat, unele lucruri nu le putem înțelege, ca de exemplu cum a existat Dumnezeu dintotdeauna. Dar a susține acest lucru este și rezonabil, și scriptural; de fapt, a susține contrariul nu înseamnă altceva decât a ridica mai multe întrebări. Dar este oare rezonabilă și scripturală Trinitatea?

ORIGINE PĂGÂNĂ

Termenul „trinitate” nu se găsește în Biblie; și pentru prima dată, spre sfârșitul secolului al doilea, termenul s-a furișat în scrierile eclesiastice. El a devenit doctrina principală a religiei de stat nou-adoptate la Conciliul de la Niceea în anul 325 î. Cr., când președintele ei, împăratul păgân Constantin, a prezentat-o.

Chiar făcând abstracție de considerațiile politice, Constantin, fără îndoială, nu a avut nicio dificultate în a se decide pentru trinitate, din moment ce ea era parte a filosofiei păgâne populare a lui Platon. Nu că ea a început cu Platon. Nici gând. De fapt, ea își are originea din vremea lui Nimrod, „puternicul vânător înaintea Domnului”, nepotul lui Ham. (Geneza 10:9).

El s-a însurat cu propria lui mamă și a fost zeificat mai târziu. Mama și soția lui Semiramis a fost și ea zeificată, și astfel babilonienii antici au avut o triadă de zeități, Nimrod, ca tatăl și fiul, și Semiramis, mama.

Conform istoricului Hislop: „Recunoașterea trinității a fost universală în toate națiunile antice ale lumii”. Iar *Dicționarul Religios* (Abbot) spune, „Trinitatea este o caracteristică foarte pronunțată în Hinduism și se poate zări în mitologia persană, egipteană, romană, japoneză, indiană și în mitologia cea mai antică grecească. Într-una din peșterile-templu din India exista inscripția: „Un Dumnezeu, trei forme”.

Taoismul își are trinitatea lui sau triada de dumnezei cu fondatorul lui, Lao-tse, ocupând locul al doilea. Budiștii Mahayana au, de asemenea, o trinitate, o

zeitate cu trei trupuri, Trikaya. Unii japonezi se închină unei zeități cu trei capete, San Pao Fuh. În scrierile vedice se găsește Agni, "zeul focului/de foc cu trei capete", al soarelui, focului și fulgerului.

Următorul tabel enumeră unele dintre triadele sau trinitățile diferite, arătând zeitățile care le cuprind:

Egipteană: Serapis (taurul) - Isis (luna-vacă) - Horus (copilul)

Babiloniană: Anu - Enlil - Ea

Zoroastriană: Ormuzd - Anahita - Mithra

Hindu: Brahman - Vishnu - Shiva

Budistă: Budda - Bodhisat - Gotama

Greacă: Zeus - Atena - Apollo

Scandinavă: Odhin - Thor – Frey

(Originea și evoluția religiei, Hopkins,, pp. 293-307.

NICIUN SUPTOR SCRIPTURAL

Faptul că Scripturile asociază frecvent Tatăl, Fiul și Spiritul Sfânt împreună nu arată de la sine că cei trei sunt coegali, coeterni, etc. Cel mult indică o stare de unitate sau armonie completă.

Textul favorit pentru a dovedi trinitatea a fost 1 Ioan 5: 7, el fiind singurul din Biblie care spune: "Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt: și aceștia trei sunt una". Cu toate acestea, această expresie a fost respinsă ca fiind falsă de către toate autoritățile biblice moderne. Ea nu se găsește în manuscrise autoritare ca cel Alexandrine Sinaitic, de la Vatican și numeroase manuscrise ale Vulgatei catolice. De fapt, ea nu s-a strecurat în nici un manuscris grecesc decât după mai bine de 1300 de ani după ce Ioan și-a scris epistola!

Un alt text folosit pentru a susține trinitatea este Ioan 1: 1: "La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu". În cel mai bun caz, aceasta s-ar dovedi a fi o dualitate, dar nu o trinitate. Cu toate acestea, textul grecesc arată articolul hotărât înainte de primul termen "Dumnezeu", dar nu înainte de cel de-al doilea, și astfel găsim traduceri moderne care spun "și Cuvântul era divin". (Goodspeed, Moffatt). Sau "Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era un dumnezeu". *Traducerea Lumii Noi*.

Dovezi suplimentare pentru doctrina trinității sunt aduse de cuvintele lui Isus care se găsesc la Ioan 10:30: "Eu și Tatăl meu suntem una". Aici observăm din nou o dualitate, și nu o trinitate. Faptul că nicio egalitate, ci numai unitate în scop, a

fost intenționată de Isus, este evident din rugăciunea sa în numele urmașilor săi: "Pentru ca toți să fie una; cum Tu, Tată, ești în mine și Eu în Tine, și ca și ei să fie una în noi ". - Ioan 17:21.

"Dumnezeu a fost dezvăluit în carne" este un alt text folosit pentru a susține trinitatea. (1 Timotei 3:16) Totuși, rețineți că traduceri moderne înlocuiesc "el" cu "Dumnezeu", pronumele referindu-se la Cristos Isus. - Vezi Versiunea Standard Americană; Moffatt; Goodspeed; Rotherham.

Dacă Fiul este co-etern cu și necreat de Tatăl, de ce este numit "întâiul născut al fiecărei creaturi", "începutul creației lui Dumnezeu", în timp ce despre Tatăl său se spune că este din veșnicie în veșnicie? "(Psalmul 90 : 2; Coloseni 1:15; Revelația 3:14). Și dacă este co-egal și omnipotent cu Dumnezeu, de ce a spus: "Eu nu pot face nimic de la mine" și "Tatăl meu este mai mare decât mine"? și cum poate un singur Dumnezeu să fie doi martori? - Ioan 5:30; 8:17; 14:28.

TRINITATEA LIPSITĂ DE LOGICĂ

Fiul a învățat "ascultarea din lucrurile pe care le-a suferit". Ascultarea față de cine? De sine? Și când s-a rugat "Nu cum vreau eu, ci cum vrei tu" a vrut să spună oare: nu cum vreau eu, ci cum vreau eu? Pur și simplu nu are sens! Și atunci când s-a rugat astfel Tatălui său, vorbea cu el însuși? "Cristos nu și-a plăcut lui însuși". Dar el chiar a plăcut lui Dumnezeu. Dacă Cristos este și Dumnezeu, atunci Cristos și-a plăcut lui însuși. El a spus Diavolului că poate să se închine numai adevăratului Dumnezeu, Iehova. S-a angajat oare să se închine sie însuși? - Matei 4:10; 26:39; Romani 15: 3; Evrei 5: 8.

Dar ce spuneți despre Spiritul ("duhul") Sfânt? Poate o persoană să fie vărsată peste alții? Pot oamenii să fie botezați cu o persoană? Și dacă el este egal cu Tatăl și cu Fiul, de ce atât de puțin se menționează despre el? Ștefan și Ioan au văzut pe Tatăl și pe Fiul în viziuni cerești, dar nu și pe "Duhul Sfânt". De ce? - Matei 3:11; Fapte 2:17; 7:55; Revelația 5: 1-6.

Dumnezeu spune: "Veniți acum, și să ne judecăm împreună". (Isaia 1:18) Susținătorii învățaturii trinității recunosc că ea este "cea mai de nepătruns pentru rațiune", iar cele de mai sus sunt doar reprezentative despre mărturia abundentă care dovedește că ea este și nescripturală. Pe scurt, Biblia arată că există un singur Dumnezeu adevărat, *din* care sunt toate lucrurile și un singur Domn Isus Cristos, *prin* care sunt toate lucrurile. (1 Corinteni 8: 6). Și Spiritul Sfânt (greacă, *pneuma*: literalmente - vânt) este forța activă a lui Dumnezeu trimisă pentru a-și îndeplini planurile. -Zaharia 4: 6.